

அன்பின் அதிர்வுகள்

(சிலுவைப்பாதை சிந்தனைகள்)

தமிழ் நேசன்

அன்பின் அதிர்வுகள்
(சிலுவைப்பாதை சிந்தனைகள்)

தமிழ் நேசன்

மன்னா வெளியீடு

கலையருவி,

மன்னார் மறைமாவட்ட சமூகத்தொடர்பு அருட்பணி மையம்,
புனித குசையப்பர் வீதி, இல. 16/3, பெற்றா, மன்னார்,
இலங்கை

தலைப்பு : அன்பின் அதிர்வுகள்
(சிலுவைப்பாதைச் சிந்தனைகள்)
ஆசிரியர் : தமிழ் நேசன்
முதற் பதிப்பு : 10 பெப்ரவரி 2013
பக்கங்கள் : IV+ 30 = 34
பதிப்புரிமை : ஆசிரியர்
அச்சகம் : எபிநேசர் அச்சகம், மன்னார்
விலை : ரூபா 100.00
தொடர்புகளுக்கு -077 -7420811, 023 - 2250789, 023 - 3233276

Title : Anpin Athirvugal (Way of the Cross)
Author : Tamil Nesan
First Published : 10 February 2013
Pages : IV + 230 = 34
Copy Right : Author
Press : Ebinesar Press, Mannar.
Prize : Rs. 100.00

காணிக்கை

ஜனநாயகப் பொருத்தமைப் பணியாளர்களுக்கும்
இந்நூல் காணிக்கை

அச்சேற்றலாம்

அருட்திரு. அ. விக்ரர் சோசை,
குருமுதல்வர், மன்னார் மாவட்டம்

என்னுரை

இன்று விஞ்ஞானம் விரைந்த வளர்ச்சியைக் கண்டுள்ளது. வீட்டுச் சமயலில் இருந்து விண்வெளிப் பயணம் வரை விஞ்ஞானத்தின் வியக்கவைக்கும் வளர்ச்சி காணப்படுகிறது. கொம்பியூட்டரில் காதல் பண்ணி, இன்ரெற்றில் கலியாணம் செய்து, குளோனிங்கில் குழந்தை பெற்றுக்கொள்கின்ற காலம் இது!

இஸ்பெயின் நாட்டைச் சேர்ந்த கொலம்பஸ் அமெரிக்காவைக் கண்டுபிடித்தபோது அந்தச் செய்தி இஸ்பெயினுக்கு போய்ச்சேர ஆறு மாதம் ஆகியது. ஆபிரகாம் இலிங்கன் சுடப்பட்டபோது அந்தச் செய்தி உலகத்திற்குப் போய்ச்சேர ஒரு வாரம் ஆகியது. ஆனால் இன்று எந்தச் செய்தியும் ஒரு நொடிப்பொழுதில் உலகத்தின் அனைத்து மூலைகளையும் எட்டிவிடுகிறது. இதுதான் தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் வளர்ச்சி! அதனால்தான் இந்த யுகம் 'ஊடக யுகம்' என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த ஊடக யுகத்தில் நமது மறையறிவுப்புப் பணிக்கு ஊடகங்களை நாம் எந்தளவுக்குப் பயன்படுத்துகின்றோம் என்பது முக்கியமானது. சிலுவைப்பாதை பக்தி முயற்சியும் ஓர் ஊடகம்தான். இந்த சிறப்பான ஊடகத்தை எப்படி நாம் பயன்படுத்துகின்றோம் என்று சிந்தித்ததன் விளைவுதான் இந்த நூல்.

சிலுவைப் பாதை நமது வாழ்க்கைப் பாதையாக மாறவேண்டும். அப்படியானால் அது நமது வாழ்வியல் அனுபவங்களோடு ஒத்துப்போகவேண்டும். இந்நூலின் சிந்தனைகளை வாசித்து திருத்தங்களைச் செய்து அச்சேற்ற அனுமதியளித்த மன்னார் மறைமாவட்ட குருமுதல்வர் அருட்திரு. அ. விக்ரம் சோசை அடிகளாருக்கும், மன்னா பத்திரிகை பணியக அலுவலர்கள் செல்வி குமுதினி, செல்வி கஜனி ஆகியோருக்கும் எனது நன்றிகள்.

நிறைந்த தோழமையுடன்,
அருட்திரு. பா. கிறிஸ்து நேசரெட்னம் (தமிழ் நேசன்)

முன்னுரை
இன்றைய நவீன சிலுவைகளை
சமக்க நாம் தயாரா?

கரைகாணா கடவுளின் அன்பை இயேசு தன் பாடுகளாலும் மரணத்தாலும் நமக்கு எடுத்துக்காட்டினார். இறப்பதற்காக வாழாமல், அவர் வாழ்வதற்காக இறந்தார். இயேசுவின் சிலுவைப் பயணமானது என்றோ எங்கோ நடந்து முடிந்த ஒரு பழங்கால வரலாற்று நிகழ்வு மட்டுமல்ல. மாறாக அது இன்றும் நமது மத்தியில், நமது நகரங்களில், நமது கிராமங்களில், நமது தெருக்களில் நடந்தேறிக்கொண்டுக்கும் ஓர் யதார்த்த நிகழ்வு.

இயேசுவின் பாடுகளைச் சிந்திப்பது நமக்கு ஓர் ஆன்மீக அனுபவமாக அமைய வேண்டும். அவருடைய பாடுகளை நினைத்து கண்ணீர் வடிப்பதும், ஒப்பாரி வைப்பதும் இயேசுவுக்கு ஏற்புடையது அல்ல; அவர் அதை எதிர்பார்ப்பதும் இல்லை. அவரது வாழ்வியல் சிந்தனைகளை நமது வாழ்வோடு இணைக்க வேண்டும் என்றே அவர் விரும்புகிறார். தனது மரண வாயிலில்கூட அவர் மதித்துப் போற்றிய உயர்ந்த மதிப்பீடுகளை நம் மனதில் பதியவைக்கவேண்டும் என்று அவர் எதிர்பார்க்கின்றார்.

நாம் வாழும் இன்றைய சூழ்நிலைகள் கல்வாரிக் குன்றுகள்! நாம் சந்திக்கும் பிரச்சனைகள் இன்றைய நவீன சிலுவைகள்! வாருங்கள் இயேசுவோடு கைகோர்த்துக்கொண்டு கல்வாரியில் நடப்போம். சிலுவையின் பாதையில் பயணிப்போம்!

**குறிப்பு : எல்லா நிலைகளுக்கும்
கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளதைப் பயன்படுத்தவும்.**

ஒருவர் : தில்விய இயேசுவே நாங்கள் உம்மை ஆராதித்து வணங்கி உமக்கு நன்றியறிந்த ஸ்தோத்திரம் செய்கின்றோம்.

அனைவரும் : ஏனெனில் உமது அர்ச்சேஸ்ட சிலுவையைக் கொண்டு உலகத்தை மீட்டு இரட்சித்தீரே சுவாமி ஆமேன்.

முதலாம் நிலை

தீர்ப்பு திசை மாறுகின்றது

மாசற்ற ஓர் மாமனிதர் மரணத்திற்கு இங்கே தீப்பிடப்படுகின்றார். இயேசு குற்றமற்றவர் என்று பிலாத்துவுக்கு நன்றாகத் தெரியும். தனது ஆட்சியைத் தக்கவைத்துக்கொள்ள அவன் தீர்ப்பைத் திசைமாற்றிவிடுகின்றான். நீதி இங்கே நிலைகுலைந்து நிற்கின்றது. அநீதியின் தாண்டவம் அரங்கேற்றப்படுகின்றது.

சட்டத்திற்குப் பின்னால் ஒரு சதிகாரக் கும்பல்! இயேசுவை எப்படியும் தீர்த்துக்கட்டுவதிலேயே திடமாக நிற்கின்றது. “ஒழிக ஒழிக அவனைச் சிலுவையில் அறையும்” என்று ஓங்கிக் குரல்கொடுக்கின்றது.

இயேசு நிறுத்தப்பட்டிருக்கிற மண்டபத்திற்கு நீதிமன்றம் என்று பெயர். அங்கே மன்றம் இருந்தது. ஆனால் அவர்களிடம் நீதி இருக்கவில்லை. தீர்ப்பை எப்போதோ எழுதிவிட்டு இப்போது கண்துடைப்புக்காக விசாரணை நடைபெறுகிறது. அதுவும் வாடகைக்கு மனிதர்களை அழைத்து பொய்ச்சாட்சிளை அரங்கேற்றுகிறார்கள். கூடிநின்ற மக்களோ பரபாசை அறிந்திருந்த அளவுக்கு இயேசுவை அறிந்திருக்கவில்லை. அதிகாரவர்க்கத்தினர் அள்ளித்தெளித்த பொய்யான பிரச்சாரங்களால் மக்கள் தமது சுயசிந்தனையை சுத்தமாகத் தொலைத்துவிட்டிருந்தனர்.

தீர்ப்புச் சொல்லவேண்டியவரே தீர்ப்பிடப்படுகின்ற வினோதமான காட்சி அரங்கேறுகின்றது. இயேசு நினைத்திருந்தால் சிலுவைக்குப் பதிலாக சிம்மாசனம் ஏறியிருக்கலாம். இயேசு நினைத்திருந்தால் முள் முடிக்குப் பதிலாக மணிமுடி சூடியிருக்கலாம். ஆனால் அவர் அதை விரும்பவில்லை. தண்டிக்கப்படும் நிரபராதிகளின் தனிமனிதக் குறியீடாக இயேசு அங்கே நிற்குகொண்டிருக்கின்றார். இங்கே அநியாயமாகத் தீர்ப்பிடப்பட்டது இயேசு மட்டுமல்ல. நீதியும் உண்மையும்தான்.

சிறைக்கூடங்கள் மரணக்கூடங்களாக மாறிவிடுகின்றன. பொய்யான நியாயங்கள் புனையப்பட்டு றிசானாக்களின் தலைகள் துண்டிக்கப்படுகின்றன. இதைக் கண்ணுறும் நீதி தேவதை இரத்தக் கண்ணீர் வடிக்கின்றாள். நீதி இங்கே நிர்மூலமாக்கப்படுகின்றது. அநீதியின் ஆட்சி அரங்கேறுகின்றது.

அரசியல் ஆடுகளத்தையும், சமுதாய சந்திகளையும் மட்டும் பார்க்காதே. உன்னையும் உற்றுப் பார்! நரம்பில்லாத நாக்கால் எதையெதையெல்லாமோ பேசுகின்றாய்! “கண்ணால் காண்பதும் பொய்; காதால் கேட்பதும் பொய். தீர விசாரித்து அறிவதே உண்மை”. இதை நீ அறிந்திருக்கின்றாயா? புரிந்திருக்கின்றாயா? அநியாயமான தீர்ப்புக்களை எத்தனை தடவை நீ அள்ளி வீசியிருக்கின்றாய்.

மற்றவரை அநியாயமாகத் தீர்ப்பிடும்போது நீயும் நீதியை நிலைகுலையச் செய்கின்றாய். “தீர்ப்பிடுபவன் தீர்ப்புக்கு உள்ளாவான்” என்பது இயேசுவின் தீர்க்கமான வார்த்தைகள்! உனக்கும் தீர்ப்புநாள் திடமாக உண்டு. தெரிந்துகொள்!

செபம் :

“நானும் தீர்ப்பிடவில்லை. சமாமாதானமாகப் போ” என்று பாவிப் பெண்ணுக்கு கூறிய இயேசுவே! எத்தனையோ தடவை மற்றவர்களை அநியாயமாகத் தீர்ப்பிட்டுள்ளேன். அவர்களின் நற்பெயருக்கு களங்கம் கற்பித்திருக்கின்றேன். என்னை மன்னித்தருளும். மற்றவர்களில் உள்ள நன்மைத்தனங்களை மட்டுமே பார்க்கவும் அவற்றையே பேசவும் கூடிய நல்ல உள்ளத்தை தந்தருளும்!

இரண்டாம் நிலை

சுமக்கத் துடிக்கும் தோள்கள்

இயேசு கூர்மையான குறிக்கோளைக் கொண்டிருந்தார். “உண்மைக்கு சாட்சியகரவே வந்தேன்” என்று அவர் வெளிப்படையாகவே அறிக்கையிட்டார். “நானே உண்மை” என்று கூறியவர். அந்த உண்மையை நிலைநாட்ட ஓய்வில்லாது உழைத்தார். கொசுவை வடிகட்டி ஒட்டகத்தை விழுங்கிய நீதியற்ற தலைமுறையைக் கண்டித்தார். வெளிவேடக்காரர்களை வெள்ளையடிக்கப்பட்ட கல்லறைகள் என வெழுத்துக்கட்டினார். மனிதத்தை மிதித்துப்போட்ட அர்த்தமற்ற சட்டங்களையும் சம்பிரதாயங்களையும் சாடினார்.

சமுதாயச் சாக்கடைகளோடும் சந்தர்ப்பவாதிகளோடும் சமரசம் செய்துகொள்ள அவர் என்றுமே சம்மதிக்கவில்லை. நீதிகேட்டுத் தொடர்ந்த அவருடைய நெடும் பயணம் என்றுமே நின்றதில்லை. ஏழைகள், எளியவர்கள், பாவிகள், பலவீனர்கள் சார்பாகவே அவர் நிலைப்பாடு எடுத்தார். குரலற்ற இந்த மக்களின் குரலாக அவர் ஒலித்தார்.

உண்மையை ஒழிக்கக் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருந்த அன்றைய சமய, சமூக, அரசியல் தலைவர்கள் இயேசுவைத் தொலைக்க திட்டம் தீட்டினர். சிலுவையை அவருக்கு சிம்மாசனமாகக் கொடுத்தனர். உண்மை சுடும் என்பதை இயேசு உணர்ந்தே இருந்தார். இறுதியில் சிலுவைதான் தனக்கு சொந்தமாகும் என்பதை இயேசு அறிந்தே இருந்தார்.

சிலுவைப் பயணம் தொடங்கிவிட்டது. இலட்சிய வீரனுக்கு சிலுவைகள் என்பது வெறும் சிறகுகள்தானே!

“என்னைப் பின்பற்ற விரும்புகிறவர் தன்னையே மறுத்து தன் சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டு என்னைப் பின்பற்றட்டும்.” என்று இயேசு அழைப்பு விடுக்கின்றார். உன் வாழ்வின் சிலுவைகளைச் சுமக்க நீ தயாரா? “நடப்பது நடக்கட்டும் நமக்கு ஏன் வீண் வம்பு?” என நீ இன்று அநீதிகளைக் கண்டும் நீ அடங்கிப்போய் கிடக்கின்றாயா? உயர் பதவிகளை இழந்துவிடுவோம் என்ற பயத்தில் உண்மைகளை உரத்துச் சொல்லாமல் ஒதுங்கிவிடுகின்றாயா? துன்பச் சிலுவை சுமத்தப்படும் என்று எண்ணி தூர விலகி ஓடுகின்றாயா?

ஆம் உண்மையை உரத்துச் சொன்னால் நீ உதை வாங்கத்தான் வேண்டும். நீதி நியாயத்திற்காக நிமிர்ந்து நின்றால் நிலத்தில்போட்டு மிதிக்கத்தான் செய்வார்கள். அநீதிகளைத் தட்டிக்கேட்டால் அடக்கத்தான் செய்வார்கள். இந்தச் சிலுவையின் பாதையில்தான் நீ நடக்கவேண்டும்.

நமது நீண்ட நெடிய மறைசாட்சியர் மரபு நமக்குச் சொல்வது என்ன? இயேசுவின் பாதையில் தடம் பதித்ததற்காக அவர்கள் கொடுக்கவேண்டியிருந்த விலை அவர்களின் தலை!

சின்னச்சின்ன ஆசைகளை நிறைவேற்றிக்கொள்ள துடியாய் துடிக்கும் நீ சின்னச் சின்ன சிலுவைகளை சுமக்க மனமற்று நிற்கின்றாயே! சிலுவையின் வழியில்தான் சிம்மாசனம் உண்டு என்பதை உணரத்தவறாதே.

செபம்

. நீதி நிலைநாட்டும் வேட்கைகொண்டோர் பேறுபெற்றோர் எனக் கூறிய இயேசுவே, உண்மைக்காக நீதிக்காக உழைக்கின்ற உயர்ந்த உள்ளத்தை எனக்குத் தாரும். அதனால் ஏற்படக்கூடிய துன்பச் சிலுவைகளை சுமக்கின்ற சக்தியை எனக்குத் தாரும்.

முன்றாம் நிலை

மண்ணுக்கு முதல் முத்தம்

சிலுவையின் பாதையில் முதல் சறுக்கல்! இயேசு முதல் முறையாக நிலத்தில் விழுகின்றார். படுக்கையைத் தூக்கிக்கொண்டு நட என்று திமிர்வாதக்காரனுக்கு திடமாகச் சொன்னவர்; நடுக்கடலில் நடந்து வா என பேதுருவைப் பணித்தவர்; இப்போது நடப்பதற்கே நாதியற்று நிற்கின்றார். கண்ணொளி மங்கிகால் இடறி நிலத்தில் விழுகின்றார்.

சமவெளிப் பாதையில் நடப்பதற்கே சராசரி மனிதர்கள் சறுக்கி நிலைதடுமாறி விடுகின்றார்கள். கல்வாரி மலைப்பாதையில் பழுவான சிலுவையைச் சுமந்துபோகும் இயேசு நிலைதடுமாறி கீழே விழுகின்றார்.

பயணத்தில் தடைகள் தவிர்க்க முடியாதவை. தடைகளைத்தாண்டி பயணத்தை மேற்கொள்கிறவர்கள்தான் அடையவேண்டிய இடத்தை அடைகிறார்கள். சறுக்கல்கள் இல்லாமல் சரித்திரங்கள் சமைந்தது இல்லை.

உள்ளத்தில் உரமிருந்தாலும் உடலில் உற்சாகம் குறைகின்றது. பாதை தெளிவாக இருந்தாலும் பயணம் கடினமாகத்தான் தெரிகின்றது. விழுந்தவர் மீண்டும் எழுகின்றார். இலட்சிய வீரனை சறுக்கல்கள் சங்கடப்படுத்தாது. தடைக்கற்களும் அவனுக்குப் படிக்கற்களே! இலைகள் உதிர்வது மரத்தின் வீழ்ச்சியைக் காட்டவில்லை; மாறாக அதன் வளர்ச்சியைக் காட்டுகின்றது. இயேசுவின் விழுகை அவரது எழுகையின் வீச்சை இரட்டிப்பாக்குகின்றது.

இயேசு தன் இலட்சியத்தில் தெளிவாக இருந்தார். அதனால் அவரது பயணம் தடைப்படவில்லை. இலக்குநோக்கி அவர் தொடர்ந்து முன்னேறுகின்றார்.

வாழ்க்கைப் பயணத்திலே வீழ்வது என்பது தோல்வியல்ல. வீழ்ந்து கிடப்பதுதான் மிகப்பெரும் தோல்வி. எத்தனை தடைகள் வந்தாலும் நீ தளர்ந்துவிடக்கூடாது. “ஒரு மனிதன் விழாமலே வாழ்ந்தான் என்பது பெருமையல்ல; விழுந்தபோதெல்லாம் எழுந்தான் என்பதே பெருமை.” வெற்றி என்பது பெற்றுக்கொள்வதற்கு தோல்வி என்பது கற்றுக்கொள்வதற்கு. துன்பம் தொடர்கதையாக உன்னைத் தொடரலாம்! ஆனாலும் துவண்டுவிடாதே. தொடர்ந்து ஓடிக்கொண்டேயிரு. “போகும் பாதையில் மாறாதே, உன் பொறுப்பை என்றும் மறவாதே. வேகத்தைச் சிறிதும் குறைக்காதே, விவேகத்தை மட்டும் இழக்காதே”

மனித இயலாமையை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஆனால் அதையே சாட்டாக வைத்து சுமமா இருந்துவிடக்கூடாது. இயேசு தளர்ந்துவிழுந்தார்; ஆனால் தடுமாறவில்லை. அவருடைய இலக்கிலே அவர் தெளிவாக இருந்தார். துன்பம் உன்னை புடமிடும்போது நீயும் தளர்ந்துபோகலாம்; ஆனால் தடுமாறாதே. உன் இலக்கு நோக்கி தொடர்ந்து முன்னேறு.

நிலையாக நிற்பதாக நினைக்கின்றாயா? எச்சரிக்கை! நீ நிலைகுலைந்து போகலாம். என்னை அசைக்க எவராலும் முடியாது என வீரவசனம் பேசுகின்றாயா? அழிவு உனக்கு அண்மையில் இருக்கலாம். எனவே எப்போதும் விழிப்பாயிரு. “ஆண்டவரே நான் பலவீனன், உம்மையன்றி வேறு துணை எதுவுமில்லை” என்று இயேசுவிடம் சொல். “இதோ நான் உன்னோடு இருக்கிறேன்” என்று அவர் உன்னைத் தேற்றுவார்.

செபம்

கலப்பையில் கை வைத்தவன் திரும்பிப் பார்க்கக்கூடாது என்று சொன்ன இயேசுவே, எனது வாழ்க்கையில் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் நான் சோர்ந்து போகிறேன். விழுகின்றபோதெல்லாம் எழுமுடியாமல் தவிக்கின்றேன்; தத்தளிக்கின்றேன். நான் எழுந்து நடக்க உதவி செய்யும்.

நான்காம் நிலை

அரவணைக்கும் அன்னையின் தோழமை

அம்மாவின் உடனிருப்பும் அவளின் ஊக்கமுட்டலும் எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் ஒரு விளக்கமில்லாத வீரத்தை ஊட்டிவிடுகின்றது. இயேசுவும் இந்த மனித நியதிக்கு விதிவிலக்கு அல்ல. இயேசுவின் பணி வாழ்வில் மரியன்னைக்கு ஒரு மகத்தான இடமுண்டு என்பது விவிலியம் சுட்டிக்காட்டும் விளக்கமான உண்மை. கிறிஸ்துவில் நம்பிகைக்கொண்டவர்கள் அன்னை மரியாவிடம் அன்பு பாராட்டுவதற்கு இதுதான் அடிப்படைக் காரணம்.

இயேசுவை வயிற்றில் சுமப்பதற்கு முன், கடவுளின் திட்டத்தை மடியில் சுமந்தவர் மரியன்னை. இயேசுவை பெற்றெடுத்ததால்தான் சிறப்புப் பெற்றார் என்பதைவிட கடவுளுக்கு ஏற்புடையவராக இருந்ததால்தான் இயேசுவைப் பெற்றெடுக்கும் பாக்கியம் பெற்றார்.

ஆம் மரியாள் தன் மகனின் வாழ்வோடு இரண்டறக் கலந்திருந்தார். பணிவாழ்வில் பக்கத் துணையாய் இருந்தார். இயேசுவின் முன்னணிச் செயல்களுக்கு பின்னணி மரியன்னை என்பதில் மாற்றுக் கருத்துக்கு இடமில்லை. தாயைப்போல பிள்ளை என்கிற தவறாத வார்த்தைக்கு தரமான எடுத்துக்காட்டு மரியாள்.

தன் மகன் சிலுவையோடு வழியில் வருவதைக்கண்டு அந்த வீரத்தாய் வேதனையில் வெந்திருப்பாள். தான் கருவில் சுமந்த குழந்தை தன் கண்முன்னே கொடுமைப்படுத்தப்படும் காட்சியை எந்தத் தாய்தான் பொறுத்துக்கொண்டிருப்பாள்? ஆனாலும் அவள் அலட்டிக்கொள்ளவில்லை. இறையாட்சி அமைக்க இதுதான் இறைவனின் திட்டம் என உணர்ந்து தெளிந்து அமைதியடைகின்றாள். தனது தாய்ப்பாசம் மகனின் இலட்சியத் தடத்தை திசைதிருப்பிவிடக்கூடாது என்பதில் திடமாக இருக்கின்றாள்.

அக்காலத்திலும் சரி இக்காலத்திலும் சரி, தாய்மையைப்பாடாத கவிஞர்களே இல்லை. தாயின் அன்புக்கு இந்தத் தரணியில் உவமைகளே இல்லை. அத்தகைய தாய்மை இன்று தடம்புரள்கின்ற நிலமையைப் பார்க்கின்றோம்.

பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுப்பதோடு தாயின் கடமை தீர்ந்துவிடுவதில்லை. பிள்ளைகளின் செயல்களில் தாய்க்கும் தனியிடம் உண்டு. தங்கள் கடமையைத் தட்டிக்கழிக்கும் தாய் மார்கள் பிள்ளைகளின் பெறுபேறுகளைக் கண்டு களிக்கமாட்டார்கள்.

கல்வியை மட்டும் கொடுத்து புத்தகப் பூச்சிகளை உருவாக்காதீர்கள். மனிதாபிமான சிந்தனையை அந்த சின்ன இதயங்களில் பதியுங்கள். அல்லது உங்கள் குழந்தையும் இன்னொரு ரோபாவாகவே மாறிவிடும்.

அம்மாக்களே, இயேசுவின் அம்மாவிடம் இருந்து கொஞ்சம் கற்றுக் கொள்ளுங்கள். அறைக்குள் அடைக்கப்பட்ட பொம்மைகளாக உங்கள் குழந்தைகளை வளர்க்காதீர்கள்! நாட்டிற்கும் வீட்டிற்கும் ஏற்ற நன்மக்களாக அவர்களை வளருங்கள். பள்ளிப்பாடங்களை படிப்பதோடு மட்டும் அவர்களை மட்டுப்படுத்தாதீர்கள். வகுப்புக்கு வெளியே அவர்கள் வாழ்க்கையையும் படிக்க வேண்டும்.

சுவர்களுக்குள் மட்டும் சுற்றிவருகின்ற சுயநலவாதிகளை உருவாக்கிவிடாதீர்கள். சமூகப்பணிகளில் ஈடுபாடுகொண்ட பண்பாளர்களை உருவாக்குங்கள். அவர்கள் பணிகளில் பக்கபலமாக நில்லுங்கள். உங்கள் பிள்ளைகளின் ஒவ்வொரு நிகழ்விலும் உடனிருங்கள்.

செபம்

அன்னை மரியாவை அம்மாவாகப் பெற்ற இயேசுவே, சமூக அக்கறைகொண்ட அம்மாக்களை எங்களுக்குத் தாரும். பிள்ளைகளின் பொதுநலப் பணிகளில் தூணாக நின்று துணைபுரியும் அம்மாக்களை எங்களுக்குத் தாரும்.

ஐந்தாம் நிலை

சீமோன் தோள் கொடுக்கின்றார்

ஊர்தோறும்சென்று உதவிகளையே செய்துவந்த இயேசுவுக்கு இப்போது உதவி தேவைப்படுகின்றது. இயேசுவின் தோளில் இருந்த சிலுவை இப்போது சீமோனின் தோளுக்கு இடம்மாறுகின்றது. யார் இந்த சீமோன்? இயேசுவின் உறவினரா, நண்பரா அல்லது இயேசுவிடம் இருந்து நன்மைபெற்றவரா? அப்படியாகத் தெரியவில்லை. இயேசு சீமோனை இதற்குமுன் சந்தித்ததாகவும் தெரியவில்லை. ஆனால் அவன்தான் ஆண்டவருக்கு உதவிசெய்கின்றான்.

இயேசுவோடு பந்தியமர்ந்து உணவு உண்டவர்கள் இப்போது எங்கே? இரவும் பகலும் இயேசுவோடு திரிந்தவர்கள் இப்போது எங்கே? இயேசுவினால் குணம் பெற்றவர்கள் இப்போது எங்கே? எல்லோரும் ஓடி ஒளித்துவிட்டார்கள்! சிலுவையின் பாரத்தால் தடுமாறும் இயேசுவுக்கு உதவிசெய்ய, உறுதுணையாய் இருக்க யாரும் முன்வரவில்லை. ஆனால் பரமனின் நிலையைப் புரிந்துகொண்ட அந்த பாமரன் - சீமோன் உதவிசெய்ய ஒத்துக்கொள்கிறான்.

படைவீரருக்கோ அவரை மனிதராகப் பார்க்கமுடியவில்லை. மரணத்தீர்ப்புப் பெற்ற குற்றவாளியாகவே தெரிந்தது. குற்றவாளிக்குத் துணை நிற்பது அன்றைக்கும் இன்றைக்கும் குற்றம்தான்! சிலுவை அன்று அவமானத்தின் சின்னம்தான்! மலையுச்சிக்குப் போகிறவரைக்கும் இயேசு உயிரோடு இருக்கவேண்டும் என்கிற தேவை படைவீரருக்கு! அதனால்தான் உலக மீட்பருக்கு உதவிசெய்யும் உன்னத வாய்ப்பை படைவீரர் பரிசாக சீமோனுக்குக் கொடுக்கின்றனர். அந்நியராகக் கருதப்பட்ட சீமோனின் உதவி ஆண்டவர் இயேசுவுக்கு ஆறுதலை அளிக்கின்றது. இரக்கமே உருவான இயேசுவுக்கு இரக்கம் காட்டுகின்றார் சீமோன்.

ஒருவரை ஒருவர் தாங்கிக்கொள்ளவும், தட்டிக்கொடுக்கவும்
கடவுள் நம்மைப் படைத்திருக்கின்றார். ஒருவருடைய
சந்தோசத்தில் பங்கெடுக்காவிட்டாலும் சங்கடத்தில் பங்கெடுப்பதே
சாலச்சிறந்தது!

சீமோனைப் போல் உதவிசெய்ய முன் வந்தால்
துன்பப்படுகின்றவர்களின் எண்ணிக்கை உலகில் கணிசமாகக்
குறையும். வாழ்வில் வெறுப்புற்று வாழவே பிடிக்காத
மனிதர்களுக்கு உனது ஆற்றுதல் தேவை. வாழ்வில்
விரக்தியடைந்து தற்கொலைக்குத் துணியும் தனிநபர்களுக்கு
உனது தேற்றுதல் தேவை. நீ தயாரா?

பிறருக்கு உதவவேண்டும் என்ற நல்லெண்ணம் இயல்பாகவே
உனக்கு இருக்கின்றதா? சிலவேளை அந்த எண்ணம் வந்தாலும்
சாதி சமயம் என்ற முட்டுக்கட்டைகள் உன்னை
முடக்கிவிடுகின்றனவா? இந்தப் போலியான வேலிகளை நீ
எப்போது கடக்கப்போகின்றாய்? துன்புறுவோரின் அழகைக்குரல்கள்
உன் காதில் விழுகின்றனவா? உன் கண்ணெதிரே கதறுவோரின்
கண்ணீர் துடைக்க உனது கைவிரல்கள் நீள்கின்றனவா?

உதவிதேடி உன்னிடம் வருகின்றவர்களுக்கு கருணை
காட்டாமல் கைவிரித்துவிடுகின்றாயா? உன் உதவியை
நாடிநிற்போரை நீ உதாசீனம் செய்து அனுப்புகின்றாயா? நீயும்
ஒரு சீமோனாக எப்போது மாறப்போகின்றாய்? மற்றவர்களின்
வாழ்வில் நீ ஏணியாய் தோணியாய் மாற இன்றே தீர்மானம் எடு.

செயல்

சீமோனின் உதவியை அன்போடு ஏற்றுக்கொண்ட இயேசுவே,
துன்புறும் மனிதர்களில் உம்மைக் காணும் கண்களை எனக்குத்
தாரும். அழுவோரின் கண்ணீரைத்துடைக்க எனது கை எப்போதும்
நீளட்டும். கைமாறு கருதாமல் கனிவோடு மற்றவர்களுக்கு
உதவிசெய்யும் நல்ல உள்ளத்தை எனக்குத் தாரும்.

ஆறாம் நிலை

வீரத்திருமகள் வெரோணிக்காள்

இயேசு களையிழந்துவிட்டார். இரத்தமும் வியர்வையும் இயேசுவின் முகத்தை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டன. மனிதக்கோலம் இழந்த இயேசுவின் முகத்தை வெரோணிக்கா என்ற வீரப்பெண் துணியால் துடைக்கின்றார்.

அவருடைய துணிச்சலான இந்தச் செயல் இயேசுவுக்கு ஆனந்தத்தையும் அதேவேளை ஆச்சரியத்தையும் கொடுத்திருக்கும். துடைத்த துணியிலே இயேசு தன் முகத்தைப் பதிவுசெய்து பரிசாகக் கொடுக்கின்றார்.

இயேசு புதுமைகள் செய்தபோது அவருடைய அருள்முகம்காண அலைமோதியது மக்கள்கூட்டம். இப்போது கல்வாரி நோக்கிய பாதையில் அவரது உருவிழந்த திருமுகத்தை யாருமே கண்டுகொள்ளவில்லை. இயேசுவின் பாடுகளில் தானும் பங்கேற்க வெரோணிக்கா விரும்பியிருக்க வேண்டும். வெரோணிக்காவின் வீரச்செயலை வரலாறு இருக்கிறவரை வாழ்த்திக்கொண்டே இருக்கும்.

அன்றைய பிற்போக்கு சமுதாயத்தில் முற்போக்கு முழுநிலவு வெரோணிக்கா. பெண்களை மனிதர்களின் பட்டியலில் சேர்க்காத சமூகம் அன்றைய யூத சமூகம். இத்தகையதொரு சமூகத்தில் வெரோணிக்கா தனக்கென்று ஒரு தனித்தன்மையைத் தக்கவைத்துக்கொண்டார்.

ஆண்களின் அழுக்கான விமர்சனங்களுக்கு ஆட்படவேண்டுமே என்ற துளியளவு அச்சமும் அவரிடம் இருக்கவில்லை. கவசம்போல் வளைந்துவந்த படைவீரர்களின் பாதுகாப்பு வளையங்களைத் தாண்டி குற்றவாளிக்கோலத்தில் நடந்துவந்த இயேசுவின் முகத்தைத் துடைத்தது துணிச்சலிலும் துணிச்சல்தான்!

வீரம் என்பது ஆண்மகனின் அங்கம் என்று அறிவிலிகள் போலித்தனமாகப் போதித்து வந்துள்ளார்கள். பெண்களின் வீரத்திற்கு வெரோணிக்கா ஒரு விலாசம் மட்டுமே! பெண்களின் வீரத்தை திட்டமிட்டே வரலாற்றில் மறைத்திருக்கின்றார்கள்.

ஆணுக்குப் பெண் அடங்கிப்போகவேண்டும் என்றுதான் இன்றும் சில பிற்போக்குவாதிகள் பிதற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பெண்கள் ஆண்களின் அடிமைகளாகவும், வீடுகளில் மௌனப் பதமைகளாகவும், நடமாடும் நகைக்கடைகளாகவும் இருக்கவேண்டும் என்றுதான் ஆணாதிக்கச் சிந்தனைகொண்ட அனேகம்பேர் நினைக்கின்றார்கள்.

இறைவன் ஆணுக்கு அடிமையாகப் பெண்ணை படைக்கவில்லை என்பதை விவிலியத்தை வரிக்குவரி வாசிக்கும் ஆணாதிக்க ஆன்மீகவாதிகள் ஏனோ மறந்தேபோய்விடுகின்றார்கள்.

பொதுப்பணிகளிலும், திருச்சபைப் பணிகளிலும் ஆர்வத்தோடு பங்கெடுக்கும் பெண்களை சிலர் வீதிக்கு வீதி நின்று அழுக்கு வார்த்தைகளால் அர்ச்சனை செய்கின்றார்கள். இவர்களுக்கு எதிராகக் கர்ச்சனை செய்ய வெரோணிக்கா போன்ற வீரப்பெண்கள் துணிச்சலோடு முன்வரவேண்டும்.

அடக்கப்படுவதும், அடங்கிப்போவதும் ஆன்மீகம் அல்ல. அது அத்துமீறல், மனித உரிமை மீறல். இதை உணர்வோம். இந்த உலகத்திற்கு உரத்துச்சொல்வோம்.

செபம்

பெண்மையைப் போற்றிய இயேசுவே, எங்கள் சமூகங்களில் நிலவும் பெண் அடிமைத்தனங்களை நீக்கியருளும். வெரோணிக்காவுக்கு இருந்த துணிச்சலை எங்கள் எல்லாப் பெண்களுக்கும் தாரும். பெண்களுக்கு திகழும் வன்முறைகளுக்கு எதிராகக் குரல்கொடுக்கவும், செயலாற்றவும் ஆற்றல் தாரும்.

ஏழாம் நிலை

இரண்டாம் முறை மண்ணுக்கு முத்தம்

இயேசு களைத்துவிட்டார். கனத்த சிலுவையும், காயப்பட்ட உடலும் இயேசுவை இரண்டாவது தடவையும் கீழே தள்ளிவிட்டன. கால்களில் தளர்ச்சி, கைகளில் நடுக்கம். களைத்துப்போன உடல் மீண்டும் மண்ணில் விழுகின்றது. பயணம் என்றால் பாடுகள் இருக்கும் தான். ஆனால் இயேசுவுக்கோ பாடுகள் தான் பயணமாயிற்று. எனவேதான் இந்தத் தடுமாற்றம்.

தாராளமாய் அருள்பொழிந்த இயேசுவின் கரங்கள் இன்று சிலுவையைப் பிடிக்க முடியாமல் திணறுகின்றன. கைவிடப்பட்டோரைத் தேடிச்சென்ற கால்கள் இன்று நடக்கமுடியாமல் தடுமாறுகின்றன. இயேசு சளைக்கவில்லை. சரித்திரம் படைக்கத் துடிக்கும் சாதனையாளராய் மீண்டும் எழுந்து நடக்கின்றார்.

தான் விழுந்ததை இயேசு ஒரு பிரச்சினையாகவே கொள்ளவில்லை. மீண்டும் எழுந்துவிடவேண்டும் என்கிற எண்ணமே அவருடைய மனதில் வலுப்பெற்றது. தன்னம்பிக்கை அவருக்கு கைகொடுக்கிறது. எழுப்பிவிட ஆள் இல்லையே என்கிற ஏக்கம் அவருக்கு ஏற்படவில்லை. துவண்டுவிழுந்த வேளையில் துணைக்கு வர ஆள் இல்லையே என்கிற எதிர்பார்ப்பும் அவருக்கு வரவில்லை. தன்னம்பிக்கையோடு தானே எழுந்து நடக்கின்றார்.

சோர்ந்துவிட்ட மனிதர் தனக்குத்தானே பகைவர். துணிந்துவிட்ட மனிதர் சாவுக்குப் பகைவர் என்பதை இயேசுவின் விடாமுயற்சி எடுத்துக்காட்டுகின்றது. ஆறிலும் சாவு, நூறிலும் சாவு. துணிந்தவனுக்கு தூக்குமேடையும் பஞ்சிமெத்தைதானே? வருத்தங்கள் நிறைந்தது மட்டுமல்ல வாழ்க்கை, மாறாகத் திருத்தங்கள் கொண்டதும் வாழ்க்கைதான் என்பதை வரலாற்று நாயகன் இயேசு நமக்கு உணர்த்துகின்றார்.

தன்னம்பிக்கையோடு நீ எழுந்து நின்றால் இமயம்கூட உனக்கு இருப்பளவுதான். வாழ நினைத்தால் வாழலாம். வழியா இல்லைப் பூமியில். ஆழ்கடலும் சோலையாகும். ஆசை இருந்தால் நீந்திவா என்பது இயேசுவின் தொடர் முயற்சிக்கு இன்னுமொரு எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறது.

வாழ்க்கை என்பது ஒரு பயணம்! இது தொடர்ந்துகொண்டே இருக்க வேண்டும். எங்கும் தேங்கிவிடக்கூடாது. நதியில் நீர் ஓடிக்கொண்டிருந்தால் அது சுத்தமாக இருக்கும். தேங்கிக் கிடக்கின்ற நீர் சாக்கடையாக மாறிவிடும். சுகாதாரத்திற்கு கேடுவிளைவிக்கும். நமது வாழ்க்கையும் சிலவேளைகளில் இப்படித்தான் இருக்கிறது. தேங்கிக்கிடக்காமல், தூங்கிக் கிடக்காமல் தொடர்ந்து ஓடுவோம்.

செபம்

சிலுவையின் பாரத்தால் விழுந்து தன்னம்பிக்கையோடு எழுந்த இயேசுவே, வாழ்வின் பல்வேறு சிலுவைகளால் விழுந்து கிடக்கின்றோம். தன்னம்பிக்கையோடு எழுந்த நடக்க ஆற்றல் தாரும்.

தோல்விகள் எம்மைத் தழுவும்போது துவண்டு போகின்றோம்; நகர முடியாமல் தேங்கி நிற்கின்றோம். எழுந்து நடக்க, தொடர்ந்து செல்ல அருள் தாரும். ஆமேன்.

ஆறுதலின் உறைவிடத்திற்கு ஆறுதலா?

கருணையே வடிவான பெண்கள் தங்கள் கண்ணீரை இயேசுவுக்கு காணிக்கையாக்குகின்றார்கள். படைத்தவருக்கே இந்தப் பரிதாப நிலையா? என்பதை எண்ணி அந்தப் பாமரப் பெண்களின் இதயம் பதைபதைக்கின்றது. தம்மோடு வாழும் தங்கமான இதயம் கொண்ட தாய் மரியாளின் மகனுக்காக அவர்கள் உள்ளம் உருகுகின்றனர்.

குற்றமே அறியாத ஒரு கனவானுக்கு இந்த நிலையா? என்ற வினாக்குறியாகவே அவர்கள் விழிநீர் வடிகிறது.

பெண்களிடம் இயல்பாகவே கருணை இருக்கிறது. அதனால்தான் அவர்கள் ஆண்களின் அத்துமீறல்களை இன்னமும் பொறுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். “எனக்காக அழுவேண்டாம்” என்று இயேசு ஏன் சொன்னார்? அந்தப் பெண்களின் கண்ணீர் அவர்களின் சமூக மாற்றத்திற்குப் பயன்பட்டும் என்ற அர்த்தத்தில்தான்!

பெண்களால் ஏற்படும் சமூக மாற்றம்தான் நீடித்த நிலையான மாற்றமாக இருக்க முடியும் என்பது இயேசுவுக்குத் தெரியும். அன்றைக்கும் சரி, இன்றைக்கும் சரி பெண்கள் பற்றிய பார்வையில் பெரிய மாற்றம் ஏதும் ஏற்பட்டுவிடவில்லை. சமூகத்திலும் தலத்திருச்சபைகளில் இதுதான் நிலை! இதைப்பற்றி நாம் ஆழமாக ஆய்வுசெய்யவேண்டும்.

பெண்கள் இன்னும் விழித்துக்கொள்ளவில்லையே என்பதுதான் இயேசுவின் கவலை. பெண்களின் அழகை கோழைகளின் தாய்மொழியாக மாறிவிடக்கூடாது. அது பலவீனத்தின் குறுக்கீடாய் மாறிவிடவும் கூடாது. அவர்களின் இந்த அழகை மாதர் தம்மை இழிவுசெய்யும் மடமையைக் கொழுத்த வேண்டும்.

பெண்கள் பலவீனர்கள் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? அப்படிச் சொல்பவர்கள் தப்புக்கணக்குப் போடுகின்றனர்.

பெண்கள் வீரத்தில் சளைத்தவர்கள் அல்ல. இயேசுவுக்குத் துன்பம் வந்தபோது சூழ்ந்திருந்த ஆண் சீடர்கள் அவரிடமிருந்து நழுவிப் போய்விட்டனர். கல்வாரியில் அவர்களின் காலடித்தடமே தெரியவில்லை. ஆனால் பெண்கள்தான் விளைவுகளைப் பற்றி பயப்படாமல் கல்வாரிவரை அவரோடு பயணித்தார்கள்.

அன்றும் சரி, இன்றும் சரி இயேசுவின் இறையாட்சிப் பணியில் ஈடுபாட்டுடன் செயலாற்றுபவர்களில் பெண்களே அதிகம். இது உண்மையில்லையா? ஆலய வழிபாடு என்றாலும், அன்பியக் கூட்டங்கள் என்றாலும், திருச்சபையின் எந்த அமைப்பிலும் பெண்களின் பங்களிப்பு பாரியது, பரந்தது.

பெண்களை இறைசாபலாக ஏற்க மறுத்து இழிவாகப் பேசிய தருணங்கள் எத்தனை? பெண்மையைக் களங்கப்படுத்தும் ஆணாதிக்கப் போக்குகளுக்குத் துணைபோவது ஏன், பெண்களே நாட்டின் கண்கள் என்றால் அவர்களின் உரிமைகளை மதிக்கவும், போற்றவும் இன்னும் ஏன் தயக்கம்?

செபம்

பெண்களை மதித்துப்போற்றிய இயேசுவே, ஓயாது உழைத்து ஓடாய்த்தேய்ந்த எங்கள் தாய்க்குலத்தை கண்ணோக்கிப் பாடும். அவர்களை அழுத்தும் அனைத்து நுகத்தடிகளையும் விலக்கிவிட உதவிசெய்யும். பெண்களைப் பற்றிய சரியான புரிதலைத் தாரும்.

ஒன்பதாவது நிலை

முன்றாவது முத்தம் மண்ணுக்கு

உயிர்ப்போராட்டத்தின் உச்சக்கட்டம் இது. இயேசுவின் சிலுவைப் பயணம் மிகவும் கொடுமான கட்டத்தை எட்டிவிட்டது. ஒருமுறை, இருமுறை என தரையில் விழுந்த இயேசு இப்போது முன்றாவது முறையாகச் சிலுவையோடு விழுகின்றார். அந்தப் பாரமான சிலுவையை இயேசுவால் சுமக்க முடியவில்லை என்பதற்கு மூன்று முறை அவர் தரையில் விழுந்ததே சான்றாகும். மீண்டும் மீண்டும் விழுகிறபோது இயேசுவுக்கு விரக்தி வரவில்லை. மீண்டு எழவேண்டும் என்ற உத்வேகம்தான் உதயமாகி நிற்கின்றது.

சிலுவையில் அவரை அறைந்து கொலைசெய்கிற இடத்தை அவர்கள் இன்னும் எட்டவில்லை. வழியிலே இயேசு இறந்துபோனால் தங்கள் கனவு நனவாகிவிடுமே என்று படையினர் ஆதங்கப்படுகின்றனர். இயேசு மீண்டும் மீண்டும் எழுந்து நடப்பது அவர்களுக்கு ஆறுதல்தான்.

இயேசுவின் ஒவ்வொரு வீழ்ச்சியும் ஒரு மாபெரும் எழுச்சியாக அவருக்கு வலுச்சேர்த்தது. பாறையில் விழுகின்ற அடி அழகிய சிற்பத்திற்கு அடித்தளம். இயேசுவின் வீழ்ச்சி எழுச்சிக்கு அடித்தளம். “கோழையாக வாழ்ந்து. கோடிமுறை சாவதைவிட வீரனாக வாழ்ந்து ஒருமுறை சாவதே மேல்”

எத்தனை முறை விழுந்தாலும் அலைகள் மீண்டும் எழுவதில்லையா? ஆயிரம் முறை மறைந்தாலும் ஆதவன் மீண்டும் உதிப்பதில்லையா? சறுக்கி விழுந்தாலும் சங்கடப்படாமல் முனைப்புடன் மீண்டும் எழுகின்றார். எதிர்நீச்சலடிக்கும் மீன்குஞ்சுகள், பிறந்தவுடனேயே துள்ளிக்குதிக்க எழும் கன்றுக்குட்டிகள், அலைகடலுக்குள் பாயத்துடிக்கும் நண்டுகள் என அனைத்துமே நாம் வீழ்ந்தாலும் எழவேண்டும் என்ற பாடத்தைப் படிப்பிக்கின்றன.

வாழ்க்கை என்ற கல்வாரிப் பாதையில் விழுதல்கள் என்பவை வழக்கமானவைதான். அதனோடு எழுதலையும் பழக்கப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். வாழ்க்கையில் தவறிவிழுந்தவர்களின் பட்டியலை எடுத்தால் உலகமே தாக்குப்பிடிக்க இயலாது. இன்று வரலாற்றில் எழுந்து நிற்கும் பலர் வாழ்க்கையில் பலமுறை விழுந்தவர்கள்தான்.

உலக வாழ்வில் அடிக்கடி விழுந்துபோகின்றவர்கள் விழுந்து இடங்களில் தன்னம்பிக்கையைத் தொலைத்துவிடுகின்றார்கள். முயன்றுமட்டும் பார்த்தேன்; முன்னேற முடியவில்லை. ஓயாமல் உழைத்தேன்; உயர முடியவில்லை. போகாத மருத்துவமனை இல்லை; நோய் தீர்ந்தபாடில்லை, இயன்றமட்டும் சிக்கனமாக இருந்தேன்; கடன் தொல்லை குறையவில்லை என்று விழுந்தவர்கள் விரக்தியோடு வெதும்புகிறார்கள்.

படுத்துக்கிடப்பவருக்கு பகல்கூட இரவுதான். ஆனால் எழுந்து நிற்பவருக்கு திரும்பும் திசையெல்லாம் கிழக்குத்தான்.

செபம்

உள்ளத்தில் உறுதி தளராத இயேசுவே, நாம் விழும்போதெல்லாம் எழுந்து நிற்பதற்கு கற்றுத்தாரும். நாம் விழும் ஒவ்வொரு தடவையும் எழுந்து நிற்க முடியும் என்ற எண்ணத்தை ஊட்டியருளும். கண்ணீரோடு விதை விதைப்பவர்கள் மகிழ்ச்சியோடு அறுவடை செய்ய முடியும் என்பதை எமக்கு உணர்த்தியருளும்.

பத்தாம் நிலை

உரிமைகள் உரியப்படுகின்றன

ஆடைகள் என்பது ஒரு மனிதனின் அடிப்படைத் தேவை. மனிதரின் மானத்தை மறைப்பது ஆடை. இயேசுவின்னுடைய அந்த ஆடையையே இப்போது அகற்றுகின்றார்கள். இயேசு ஆடைகள் இல்லாமல் கூனிக் குறுகி நிற்கின்றார்.

இறைமகள் இயேசுவுக்குக் கிடைத்த முள்முடி, சாட்டையடிகள், வசைமொழிகள், வஞ்சித்த நிகழ்வுகள், ஏளனப் பேச்சுக்கள் ஆகிய அனைத்தையும்விட கொடுமையை இழைத்தது அவருடைய ஆடையை உரிந்த உரிமைமீறல் செயல்தான். மரணத்தைவிட பல மடங்கு கொடியது அவமானம்.

படைவீரர்கள் இயேசுவிடமிருந்து கிடைப்பதையெல்லாம் பறித்துவிட முயன்றார்கள். ஆடையைப் பறித்தவர்கள் தங்களுக்குள் பங்கிட்டுக்கொண்டார்கள். கொள்ளையடித்த பொருளை பங்கிடுவதற்கும் அவர்கள் சீட்டுப்போட்டுப் பார்த்த செய்திதான் வியப்பாக இருக்கிறது.

ஆடைகளால் அணிசெய்யப்படும் நமது உடல் அது இல்லாதபோது பொலிவிழந்து வெட்கி நாணி தலைகுனிந்து நிற்கின்றது. நாம் வாழும் இந்தச் சமூகத்தில் ஒருவரின் ஆடையை அகற்றி அவரை அவமானப்படுத்துவது என்பது அவரைக் கொடியமுறையில் கொலை செய்வதற்குச் சமம்.

இயேசுவைப்போல் உடைகள் உரியப்பட்டவர்களாய், சமூகத்தில் சங்கமிக்கமுடியாதவர்களாய் வாழ்பவர்கள் பலர். தீவுகளாக்கப்பட்டு திக்கற்றவர்களாய் நிற்பவர்கள் பலர். அடிப்படை உரிமைகள் பறிக்கப்பட்ட நிலையில் அழுதுகொண்டிருப்பவர்கள் பலர். அடுத்தவர்களின் உடமைகளையும், உரிமைகளையும் பறிக்கும் அதிகாரம் எவருக்கும் வழங்கப்படவில்லை.

இயேசுவின் ஆடைகள் அன்றுமட்டும் உரியப்படவில்லை. இன்றும் கூட இப்படிப்பட்ட அத்துமீறல்கள் அரங்கேறிக்கொண்டுதான் இருக்கின்றன. உலகில் மனிதரின் உரிமைகள் பறிக்கப்படும் போதெல்லாம் இயேசுவின் ஆடைகள் பறிக்கப்படுகின்றன. பாலியல் வன்முறைகள், சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்கள் நமது நாட்டில் அன்றாடச் செய்திகளாகிவிட்டன. சாதி, மத, இன பேதத்தை வளர்க்கும்போதும், தாய்மையைத் தகர்க்கும்போதும், குறுகிய மனத்தோடு குழந்தைகளை வதைக்கும்போதும் நாம் இயேசுவின் உடைகளை உரிகின்றோம். ஆம் இன்றும் இயேசுக்கள் அவமானப்படுத்தப்படுகின்றனர்!

அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களும், கொள்ளைக்காரர்களும் சாமானியர்களிடமிருந்து பறிப்பதில் தான் பொழுதைப் போக்குகின்றார்கள். வறியவர்களின் சொத்துக்களை வலியோர் சிலர் தங்கள் பலத்தைப் பயன்படுத்தி பறித்துக்கொள்கிறார்கள். வாக்குச் சாமர்த்தியம் கொண்டவர்கள் தங்கள் நாக்கைப் பயன்படுத்தி நலிந்தவர் நலன்களை பிடுங்குகின்றார்கள்.

பறிக்கப்பட்ட உரிமைகளை வென்றெடுத்திட நாம் போர்க்கோலம் பூணும்போதெல்லாம் ஆடை இழந்த இயேசுவுக்கு நாம் ஆடைகட்டி அழகு பார்க்கின்றோம். அதேவேளை பிறரின் உரிமைகளையும், உடைமைகளையும் பறிக்கும்போதெல்லாம் நாம் இயேசுவின் ஆடைகளைப் பறிக்கின்றோம். சமூகத்தில் பாதிக்கப்பட்டோருக்காக நீ பரிதவிக்கின்றாயா? சாதிய உணர்வில் இன்னும் நீ சார்ந்து நிற்கின்றாயா? எத்தனைபேர் அவமானப்பட நீ காரணமாய் இருந்திருக்கின்றாய்?

செபம்

ஒதுக்கப்பட்ட ஓரங்கட்டப்பட்ட மக்களின் குரலாக ஒலித்த ஆண்டவரே, மனிதரின் அடிப்படை உரிமைகள் எங்கெல்லாம் மீறப்படுகின்றதோ அங்கெல்லாம் குரல் கொடுக்கின்ற சக்தியை எனக்குத் தாரும்.

பதினொராம் நிலை

அன்பிற்கு ஆணிகளா?

“இயேசு மூன்று ஆண்டுகள் முழுமுச்சாய் போதித்து, ஐந்து காயங்களைப் பரிசாகப் பெற்றார்.” குற்றயிரும் கொலை உயிருமாய் இருக்கிற இயேசுவை அவர் சுமந்துவந்த சிலுவையின்மேல் கிடத்துகின்றார்கள். உருக்குலைந்த இயேசுவின் உடலை சிலுவையில் கிடத்தி அறைகின்றார்கள். ஆம் அன்பிற்கு ஆணி அடிக்கின்றார்கள்.

மரத்தோடு மரத்தைத்தான் ஆணிகளின் மூலம் இணைப்பார்கள். ஆனால் ஆணியின் முனையைவிட கூர்முனைகொண்ட இரும்பு இதயம் படைத்தவர்கள் இயேசுவின் மெல்லிய தேகத்தை மரச்சிலுவையிலே வைத்து அறைகிறார்கள். இயேசுவால் வேதனையைப் பொறுக்க முடியவில்லை. அவருடைய கதறல் யாருடைய காதுகளுக்கும் கேட்கவில்லை.

வாழ்க்கையில் வாள் எடுப்போர் அந்த வாளாலேயே மடிவார்கள் என்பதை தீர்க்கமாக நம்பியர் இயேசு. வன்முறையை அவர் ஒருபோதும் ஆதரித்ததில்லை. வன்முறையை நாட எத்தனித்த சீடர்களையெல்லாம் கண்டித்தவர் இயேசு. எல்லாவற்றிற்கும் உச்சமாக ஒரு கன்னத்தில் அறைந்தவனுக்கு மறுகன்னத்தையும் காட்டு என்று அகிம்சை வழியைக் கற்பித்த கருணைக் கடல் அவர். அந்த இயேசுவைத்தான் இதயமே இல்லாதவர்கள் சிலுவையில் அறைந்து சித்திரவதை செய்கின்றார்கள்.

சிலுவை அவமானத்தின் சின்னமாகவும், துன்பத்தின் சின்னமாகவும் நம்மால் வரையறுக்கப்படுகின்றதே தவிர அது வெற்றியின் சின்னமாகப் பார்க்கப்படுவதில்லை. நாம் சிலுவையைப் புறக்கணிக்கின்றபோதெல்லாம் சிலுவையில் தொங்குகின்ற இயேசுவின் இலட்சியங்களைப் புறக்கணிக்கின்றோம்.

கொள்கையோடு மோத வலுவில்லாத கோழைகள் கொலை வெறியை நம்புகின்றார்கள். ஒருவரின் கருத்துக்கு எதிர்க் கருத்து தெரிவிக்க வலுவற்றவர்கள் உயிரைப் பறிப்பதே சிறந்தவழி என்று சிறுமையாகச் சிந்திக்கின்றார்கள். இன்றும் கூட காணாமலாக்கப் -படுபவர்களின் பட்டியல் நீண்டுகொண்டுதான் செல்கிறது.

இன்று இயேசுவைப்போல் எத்தனையோ பேர் கொடுமையான சித்திரவதைகளுக்கு ஆளாகின்றார்கள். கொடிய ஆயுதங்கள் மட்டும்தான் கொலை ஆயுதங்களா? உனது வார்த்தைகளும் சிலவேளை நச்சு ஆணிகள்தான்! அவை எத்தனை பேருடைய இதயங்களைப் பதம்பார்த்துவிட்டன. நக்கலான பேச்சு, நயவஞ்சகப் பேச்சு, இழிவான பேச்சு, இரக்கமில்லாத பேச்சு, இரட்டை அர்த்தப் பேச்சு என நீ தினம் தினம் அறைகின்ற ஆணிகள்தான் எத்தனை? துரோகம் என்கிற அந்தத் துருப்பிடித்த குணம் உன் துணைக்கு வருகின்றது. அதைக்கொண்டுதானே இரக்கமில்லாமல் இப்படி அடுத்தவரை ஆணிகளால் அறைகின்றாய்.

நம்மில் பலருக்கு இதயமே இல்லை. அப்படி இருந்தாலும் அதில் ஈரம் இருப்பதே இல்லை. நம் கண்ணெதிரே யார் கண்ணீர் வடித்தாலும் அது அவர்களைத் தொடுவதே இல்லை. வாழ்க்கையைத் தொலைத்துவிட்டு அழுகின்றவர்களின் அழுகை ஒலி அவர்கள் செவிகளில் விழுவதே இல்லை. தொடர்ந்தும் அவர்களுக்கு தொல்லைகளைக் கொடுப்பதில்தான் குறியாக இருக்கின்றோம்.

செபம்

சிலுவையில் அறையப்பட்ட இயேசுவே, அடுத்தவரை நான் அவமானப்படுத்தும்போதெல்லாம் அவர்களைச் சிலுவையில் அறைகிறேன் என்பதை உணரச்செய்யும். மற்றவர்களின் துன்பத்தில் இன்பம் காணுகின்ற கொடூர உணர்வை என்னிடமிருந்து அகற்றியருளும்.

பன்னிரெண்டாம் நிலை

உயிர் துறக்கும் உத்தமர்

கடவுளுக்கு பிறப்பும் இறப்பும் கிடையாது. கடவுள் மனிதனானபோது அவருக்கு பிறப்பு தேவைப்பட்டது. மனிதனை மீட்கவேண்டும் என்ற தேவை எழுந்தபோது இறப்பு தேவைப்பட்டது. சிலுவையில் இறந்ததுதான் இங்கு சிறப்புச்செய்தி. நோயும் முதுமையும்தான் மரணத்தின் தூதர்கள். இயேசுவின் கொள்கையும் அவர் எடுத்த நிலைப்பாடும் மரணத்தை அவருக்கு விரைவுபடுத்திவிட்டன.

தென்னை மரத்தின் கீற்றுக்கள் விழுவது வீழ்ச்சியன்று; அது வளர்ச்சியின் ஆரம்பம். கோழை மனம் படைத்தவர்களுக்குத்தான் மரணம் ஒரு பயங்கரம். கொண்ட கொள்கைக்காக உயிர்கொடுக்கத் துணிந்தவர்களுக்கு மரணம் என்றும் மகிழ்ச்சியே! மரணம் நிச்சயம் என்பதைத் தெரிந்திருந்தும் விளக்கைச் சுற்றும் விட்டில் பூச்சிகளாய் மரணத்தை மனமுவந்து ஏற்றுக்கொண்டார் இயேசு.

தன் நண்பருக்கான உயிரைக் கொடுப்பதைவிட உயர்ந்த அன்பு வேறில்லை என்று இயம்பியவர் இயேசு. அவருடைய இறப்பு அவருடைய நண்பர்களாகிய உலக மக்களுக்கு உயிர் கொடுத்திருக்கிறது. ஒரே ஒருமுறை மட்டும் பிறந்து, ஒரே ஒரு முறை மட்டும் இறந்துபோன இயேசு இன்றும் கோடிக்கணக்கான மக்களின் இதயங்களில் வாழுகின்றார். இயேசுவின் உடலைக் கொன்றவர்களால் அவருடைய கொள்கைகளைக் கொலைசெய்துவிட முடியவில்லை.

இரண்டு கண்கள், இரண்டு கால்கள் என உடலில் பல உறுப்புகள் இரட்டையாக இருக்கின்றபோது உயிர் ஒற்றையாக இருக்கிறது. இந்த முக்கியமான உயிரை இயேசு நமக்காத் தந்தார். அப்படியானால் அவர் நம்மை எவ்வளவு முக்கியமாகக் கருதுகின்றார்?

தங்களுக்காக வாழ்கிறவர்களுக்கு வரலாறு இருப்பதில்லை. உலகம் அவர்களை நினைப்பதும் இல்லை; நினைவில் வைத்திருப்பதும் இல்லை. தங்களுக்காக வாழ்பவர்களை வரலாறு தன்னுள் வரைந்து வைப்பதில்லை. மூச்சடங்கிப் போனால் அவர்கள் பற்றிய பேச்சும் அடங்கிப்போகின்றது. நீ பிறருக்காக வாழ்ந்தால் சாவுக்குப் பின்னும் உன் சரித்திரம் தொடரும்.

ஒரு போராளியின் கதை சாவோடு முடிந்துவிடுவதில்லை. சாவுக்குப் பின் ஒரு சகாப்தமே பிறக்கிறது. இயேசுவைக் கொன்றுவிட்ட மகிழ்ச்சியில் அக்கிரமக்காரர்கள் அப்போது மகிழ்ந்திருக்கலாம். ஆனால் அவர்களை இன்று உலகம் நினைவில் வைத்திருக்கவில்லை. கொலையாளிகளை மறந்த உலகம் கொலை செய்யப்பட்டவரை இன்னமும் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

இலட்சியத்திற்காக வாழும் வாழ்வு நித்தியத்திற்கும் நிலைக்கும். அழிவின் பாதைகள் எப்போதும் சாவுமேடுகள்தான். ஆனால் அன்பின் பாதைகள் எப்போதும் உயிர்ப்பின் வாசல்கள்தான். இயேசு இலட்சியத்திற்காவே வாழ்ந்தார். அதே இலட்சியத்திற்காகவே இறந்தார். எதுவும் அவரை இந்த இலட்சியப் பயணத்திலிருந்து பின்வாங்கச் செய்யவில்லை.

இலட்சியமின்றி வாழும்போதெல்லாம் நீ தினம் தினம் சாகின்றாய். தன்னம்பிக்கையின்றி வாழ்வது இயேசுவின் இலட்சிய வாழ்வுக்கு எதிரானது என்பதை நீ புரிந்துகொள்கிறாயா?

செபம்

மரணத்தை மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொண்ட இயேசுவே, எப்படியும் வாழ்வது வாழ்க்கையல்ல; இப்படித்தான் வாழவேண்டும் என்ற வரையறையை வகுத்துக்கொண்டு இலட்சிய மனிதனாக நான் மாறச் செய்யும்.

பதின் மூன்றாம் நிலை

தாயின் மடியில் தனயன்

மரித்த மகனின் உடலை மடியில் தாங்கும் மரியாள்! குழந்தை இயேசுவை தன் மடியில் கிடத்தி அழகு பார்த்த அன்னை மரியா இப்போது உயிரிழந்த இயேசுவின் உடலை மடியில் சுமக்கிறார். இந்தக் கொடிய காட்சியை உலகில் எந்தத் தாயும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டாள். கடின இதயம் படைத்த தாய்கூட இந்தக் கொடுமையான காட்சியைப் பொறுத்துக்கொள்ள மாட்டாள். மெல்லிய இதயம் படைத்த மரியாள் இந்த வேதனையைத் தாங்கும் துணிச்சலை எங்கிருந்து பெற்றாரோ தெரியவில்லை. இந்த வியாகுலத் தாயைத்தான் உலகம் இன்னமும் கொண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறது.

தன் தங்க மகனை மகிழ்ச்சி பொங்க மடியில் போட்டு பாலூட்டி, சீராட்டி, தாலாட்டி வளர்த்த அன்னையின் மடி இன்று அதே மகனை சோகத்துடன் சுமக்கின்றது. அன்று ஆனந்தம், இன்று அழுகை. அன்று ஆர்ப்பரிப்பு இன்று சோகம். ஆனாலும் இலட்சியத்திற்காக உயிர் துறந்த அன்பு மகனை மீண்டும் தன் மடியில் சுமப்பது மரியாளுக்கு ஒரு சுகம்தான்!

அன்னை மரியா தன் வாழ்வில் பல துயரங்களைச் சுமந்தவர். துயரங்கள் வந்தபோது அவர் எவர் மீதும் பழிபோட நினைத்ததில்லை. பிறருக்கு துயரம் கொடுக்க நினைத்ததும் இல்லை. பிறருக்கு எதிராய் பேசியதுமில்லை. அனைத்து துன்பங்களையும் தனக்குள்ளே பூட்டி வைத்திருந்தார். கல்வாரிக் குன்றில் தன் கருணை மகன் காகிதத் துண்டுபோல் கிழிக்கப்பட்டபோது அந்த சிலுவையின் நிழலில் உடைந்த இதயத்தோடு மௌனமே வடிவமாய் மரியா நின்றார்.

வாழ்வின் சுகங்களைச் சுமக்கவேண்டிய வயதில் மரியா, இறந்துபோன தன் மகனின் உடலை தன் மடியில் சுமக்கிறாள். அவள் வியாகுலத் தாயாக கல்வாரி மேட்டில் நிற்கின்றாள்.

உலகத்திடமிருந்து இயேசு விடைபெறும்போது இந்த உலகத்திற்கு ஏதாவது பரிசளிக்க வேண்டுமென நினைக்கின்றார். தன் பாச அம்மாவையே இயேசு இந்த உலகத்திற்கு பரிசாகத் தருகின்றார்.

இயேசுவின் பணி வாழ்வில் இனிதான பொழுதுகளில் இணைந்திருந்த சீடர்கள் இன்னல் வந்தபோது ஓடிவிட்டார்கள். ஆனால் இயேசுவின் இனிய பொழுதுகளில் தன்னை வெளிக்காட்டிக்கொள்ளாத அன்னை மரியா இயேசுவின் கல்வாரிப்பாதிகளில் தன்னை முழுதும் கரைத்துக்கொண்டார்.

தாயன்புக்கு ஈடாக இந்த உலகில் எதுவுமே இல்லை. அம்மாவின் இடத்தை வேறு எவருமே நிரப்ப முடியாது. ஓ மனிதர்களே! ஆரவாரம் இல்லாமல் அமைதியாய் இருக்கிற உங்கள் அம்மாவின் அன்பை அலட்சியப்படுத்தாதீர்கள்.

கானல் நீர் குடிநீர் ஆகாது. பக்கத்தில் இருக்கிறவர்கள் எல்லாம் பாசக்காறர் ஆகிவிடமாட்டார்கள். கட்டிய மனைவி கூட விட்டுவிட்டு ஓடிவிடக்கூடும். ஆனால் பெற்றெடுத்த தாய் ஒருபோதும் விட்டுவிட மாட்டார். ஒருவரின் சொத்தை நினைத்து சொந்தம் கொண்டாடியவர்கள் காலைவாரிக் கொண்டு காணாமல் போவார்கள். ஆனால் நாம் குடியிருந்த ஆலயமான கருணையின் கவிதை அம்மா ஒருபோதும் காலைவாருவது இல்லை.

பெற்றவளை பிள்ளைகள் தமது வயோதிபக் காலத்தில் வருத்தப்படுத்துவது வாடிக் கையாகிவிட்டது. வயோதிப இல்லங்களில் அவர்களை தள்ளிவிடுகின்ற கொடுமைகள் அரங்கேறத்தான் செய்கின்றன.

செபம்

இயேசுவின் பாடுகளில் இறுதிவரை பங்கெடுத்த வியாகுல அன்னையே, துன்பத்தில் எமக்கு துணையாய் இருக்கும் அன்னையரை ஆதரிக்கும் நல்ல மனப்பான்மையை எங்களுக்குத் தாரும்.

பதினான்காம் நிலை

கடவுள் கல்லறைக்குள்ளா?

இயேசுக்கு நல்லடக்கம் நடைபெறுகின்றது. உயிர் போகிறவரைக்கும் அவரைக் கொடுமைப்படுத்தியவர்கள் அவர் இறந்தபோது எதையும் கண்டுகொள்ளவில்லை. சாவோடு அவர் சரித்திரம் முடிந்துவிட்டதென்று நினைக்கின்றனர். அதனால் அவருடைய அடக்கச் சடங்கிற்கு அவர்கள் ஆட்சேபம் எதுவும் தெரிவிக்கவில்லை. இயேசுவைக் கொலைசெய்யக் கங்கணம் கட்டியவர்கள் இப்போது நிம்மதிப் பெருமூச்சுவிடுகின்றனர்.

இயேசுவின் கதை முடிந்ததென்று அவர்கள் போட்ட கணக்கு தப்புக்கணக்கு ஆயிற்று! கல்லறையோடு இயேசுவின் காவியம் அடங்கிவிடவில்லை. உண்மையை உறங்கவைக்க முடியுமா? நீதியை நித்தியத்திற்கும் நிலைகுலையச் செய்ய முடியுமா? ஓரியை இருள் ஆட்சிசெய்ய முடியுமா?

உலகில் கொள்கைகளுக்காக வாழ்ந்த மனிதர்கள் மண்ணுக்குள் புதைக்கப்படுவதில்லை. அவர்கள் விதைக்கப்படுகின்றார்கள். அழுத்துகிற பூமியைக் கிழித்துவிடுகிற ஆலம் விதையைப்போல் ஆகிறார்கள். தாங்கள் கட்டிக்காத்த கொள்கைகளாலும், இறவாமல் காத்துக் கொண்ட இலட்சியங்களாலும் முளைகளாகக் கிளம்பி முகிலைத் தொடுகிற மரங்களாக உயர்ந்த நிற்கிறார்கள்.

இயேசுவின் உடல் இரவல் கல்லறைக்குப் போனதுகூட ஓர் அடையாளம்தான். இலட்சியத்திற்காக உயிரைத்தருகின்றவர்கள் அதைத் திரும்பவும் பெற்றுக்கொள்வர் என்ற அவருடைய கருத்தில் உறுதி இருந்தது. ஆகையால் அதிக நாட்களுக்கு அவருக்கு கல்லறை தேவைப்படவில்லை. அடுத்தவர்களுக்காக வாழ்கிறவர்களுக்கு கல்லறை தேவையில்லை. கல்லறைகளிலிருந்து வெளியேறி இனி மக்களின் மனங்களில் கூடிக்கட்டிக்கொள்வார்கள்.

உலகில் மனிதனின் ஆசைக்கு அளவே இல்லை. ஆசை ஆறாவது விரலாக மனிதனுக்கு முளைத்துவிட்டது. இலைவடிவம்கூட இல்லாத மனிதனின் நெஞ்சக்கூட்டுக்குள் மலையின் வடிவத்தைவிட பெரிதான ஆசைகள். சூரியகாந்தியைச் சூடிவிட ஆசைப்படுகிற சராசரிகளின் நடுவில் சூரியனையே பறித்துச் சூடிவிட ஆசையுள்ள மனிதர்களும் இருக்கிறார்கள்.

ஆனால் அடுத்தவருக்கு சொந்தமான கல்லறைதான் ஏழையான இயேசுவுக்கு இரவலாகத் தரப்பட்டது. சொத்துக் குவிப்பதை வாழ்க்கையின் நோக்கம் என்று வாங்கிக் குவிக்கும் மனிதர்களே, வாழ்க்கையை விற்று நீங்கள் வசதியை வாங்கி என்ன பயன்? கண்களை விற்று சித்திரம் வாங்கும் முட்டாள்களாக நீங்கள் மாறிவிடாதீர்கள்.

அன்றாட வாழ்வில் நம்மை ஆட்டிப் படைக்கும் ஆணவச் செயல்கள், பேராசை, சுயநலம், பிறர் நலம் கெடுத்தல், ஒற்றுமையைக் குலைத்தல், நட்புக்கு ஊறுவிளைவித்தல், நாவடக்கமின்மை, வாழ்வை அழிக்கும் வன்கொடுமைகள் அனைத்தையும் இயேசுவின் கல்வாரியிலே சமாதியாக்கிவிடு. புதிய மனிதனாய், புதுமை விரும்பியாய், புத்தொளிச் சுடராய் சுடர்ந்திட இயேசுவின் உயிர்ப்பு உன்னை அழைக்கிறது.

உயர்ந்த இலட்சியத்திற்காக பாடுபடாத வாழ்க்கை பயனற்றது என்பதை இயேசுவின் மரணம் உனக்கு நினைவுபடுத்துகின்றதா? உனது சுயநலச் சுவர்களுக்குள் இருந்து நீ எப்போது விடுதலைபெற்று வெளியே வரப்போகின்றாய்.

செபம்

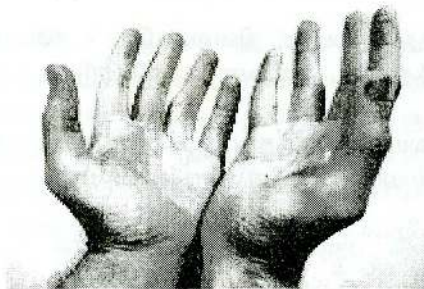
இரவல் கல்லறையில் அடக்கம் செய்யப்பட்ட எங்கள் இயேசுவே, எங்கள் பேராசைகளை அடக்கம் செய்துவிட்டு வாழ்க்கையை தொடர்கிற வாய்ப்பை எங்களுக்குத் தந்தருளும். உம்மோடு உயிர்ப்பின் மகிமையில் பங்குபெற அருள்கூரும்.

சிலுவைப்பாதைப் பாடல்கள்

எனக்காக இறைவா எனக்காக
இடர்பட வந்தீர் எனக்காக (2)

1. பழிகளைச் சுமத்தி பரிகசித்தார் - உயிர்
பறித்திட எண்ணித் தீர்ப்பளித்தார்
2. தாளாச் சிலுவை சுமக்க வைத்தார் - உம்மை
மாளாத் துயரால் துடிக்க வைத்தார்
3. விழுந்தீர் சிலுவை பளுவோடு - மீண்டும்
எழுந்தீர் துயர்களின் நினைவோடு
4. தாங்கிட வொண்ணாத் துயருற்றே - உம்மைத்
தாங்கிய அன்னை துயருற்றாள்
5. மறுத்திட முடியா நிலையாலே - சீமோன்
வருத்தினார் தன்னை உம்மோடு
6. நிலையாய் பதிந்தது உம் வதனம் - அன்பின்
விலையாய் மாதின் சிறு துணியில்
7. ஓய்ந்தீர் பளுவினைச் சுமந்ததனால் - அந்தோ
சாய்ந்தீர் நிலத்தில் மறுமுறையும்
8. விழிநீர் பெருக்கிய மகளிருக்கு - அன்பு
மொழிநீர் நல்கி வழிதொடர்ந்தீர்
9. மூன்றாம் முறையும் நீர் விழுந்தீர் - கால்
ஊன்றி நடந்திடும் நிலை தளர்ந்தீர்
10. உடைகள் களைந்திட உமைத் தந்தீர் - இரத்த
மடைகள் திறந்திட மெய் நொந்தீர்
11. பொங்கிய உதிரம் வடிந்திடவே உம்மைத்
தொங்கிடச் செய்தார் சிலுவையிலே

12. இன்னுயிர் அகன்றது உமைவிட்டு - பூமி
இருளில் ஆழந்தது ஒளிகெட்டு
 13. துயருற்றுத் துடித்தாள் உளம் நொந்து - அன்னை
உயிரற்ற உடலின் மடிசுமந்து
 14. ஒருங்கிய உமதுடல் பொதியப்பட்டு - நீர்
அடங்கிய கல்லறை உமதன்று
-

ஆசிரியரின் பிற நூல்கள்

தண்ணீருக்குள் தாகமா? (இறைவனின் இயல்புகள்) 2007 ஜனவரி
 வெளிச்சத்தின் வேர்கள் (செபம் பற்றிய புரிதல்கள்) 2007 யூன்
 நெருடல்கள் (கவிதைத் தொகுதி) 2009 நவம்பர்
 கல்வாரிக் காலடிகள் (திருவிவிலியச் சிலுவைப்பாதை) 2012 பெப்ரவரி
 சிலுவையின் பாதையில் சின்னக் காலடிகள்
 (சிறுவர் சிலுவைப் பாதை) 2013 பெப்ரவரி

**அழிவின் பாதை
அலங்காரமானது, அகலமானது!
இயேசு காட்டிய சிலுவைப்பாதை
சிரமமான பாதைதான்
என்றாலும் சிறப்பான பாதை!
இது வருத்தமான பாதைதான்
என்றாலும் வாழ்வுக்கான பாதை!**

மன்னா வெளியீடு,

சுலையருவி, மன்னார் மறைமாவட்ட சமூகத்தொடர்பு அருட்பணி மையம்
(ஊடகம், கலை, இலக்கியம், பண்பாடு, பலசமய உரையாடல்,
மற்றும் கிறிஸ்தவ ஒன்றிப்புக்கான மையம்)

116/3, புனித சூசையப்பர் வீதி,

பெற்றா, மன்னார்.

T.P 023-2250789, 023- 3233276, 077-7420811

Fax: 023-2250789 E.Mail: nesanmr@gmail.com